

Inwentarz rzeczy ruchomych po nieboszczyku panu Łukaszu Kocu na Kocach Borowych dziedzicu, a prawem przyrodzonym panu Kalixtemu Kocowi bratu rodzonemu *modo succesivo* należyte, a teraz w dyspozycji pani Zofii Niemyjskiej zostające jako pani wiannej, przy bytności przyjaciół i sąsiadów niżej podpisanych w roku pańskim 1682 spisany.

Naprzód budynki: izba czarna stara z komorą. Drzwi tak z izby jako komory na zawiasach, i w sieni także na zawiasach żelaznych. W izbie ław dwie, stół wielki lipowy, drugi mniejszy ojcowskie. Skrzynia wielka z zamkiem, druga mniejsza i szkatułka ojcowskie. Kłód dwie wielkich ojcowskich. Dzieżów dwie, beczek dwie wielkich, trzecia baryłka mała i inne statki drewniane domowe. Stodoła drewniana ojcowska, chlewy plecione chrościane.

Bydła, konie i inne zwierzyzny. Wołów para, krowa pstrokata cielna. Drugą krowę białą i z jałowicą na pogrzeb sprzedała¹. Jałowica pstra dwuletnia, nieuk² gniady. W tymże roku cieląt takroczych troje. Owca z jagnięciem i skop³, świni dwoje, koń wrony, gęsi, kokosze.

Żupan lendyszowy lazurowy, szabla, czapka tuzinkowa z barankiem. Kosz dwie. Sierpów trzy. Skowroda żelazna albo patelnia. Kłódek albo zamków żelaznych trzy. Nożyc dwoje owczych, ostrych nożów jeden, stalnic dwie. Socha ze wszystkimi żelazami, sośników trzy dobrych, chomąt, wóz z kołami dobrymi nowymi.

Pieniądze ojcowskie przy nieboszczyku bracie zostały: pieniądze, które pobrał z zastawy od pana Tomasza Koca, to jest złotych dwadzieścia sześć; u pana Jakuba Ossolińskiego starościca drohickiego za drzewo złotych piętnaście. Pani Wyszyńska, siostra rodzona, oddała złotych cztery polskich.

Żarny na żelazach dobre. Chmielu gotowego korcy więcej albo mniej: korcy piętnaście miary ciechanowskiej. Banie, w których po korcy trzy i więcej – sześć pudeł. Baniek mniejszych także sześć. Pościel matczyńska: pierzyna i poduszek dwie.

Zboża gołe: jęczmienia niemłóconego kop pięć, jako sama powiedziała przy sąsiadach na pogrzebie. Jęczmienia takrocznego jak tegorocznego gołego korcy dziesięć ciechanowskiej miary. Gryki korcy cztery, owca korcy sześć, pszenicy półkorzec, żyta gołego korcy mniej albo więcej piętnaście, mąki korcy cztery. Zasiewiek ozimy przez pana Łukasza Koca brata zasiany dobrze.

Te wszystkie rzeczy ruchome, przy nieboszczyku zostające, po rodzicach naszych do działu należyte.

Działo się w Kocach Borowych, w domu nieboszczyka pana Łukasza Koca, dnia miesiąca marca nazajutrz po Św. Józefie w roku zwyż pomienionym, przy bytności przyjaciół niżej podpisanych i sąsiadów.

Bartłomiej Aleksander Łempicki KZD⁴, przyjaciel ustnie proszony do tego inwentarza podpisu. Manu propria⁵.

Adrian Niemyjski, sąsiad. X.

Tomasz Niemyjski, Stanisław Koc.

Źródło: NGAB Mińsk, f. 1715-1-76, k. 521-522v

Przepisał Marcin Radziszewski.

¹ Mowa o Zofii, wdowie po Łukaszu Kocu.

² Młody wół, który nie chodził w jarzmie.

³ Baran.

⁴ Komornik ziemi drohickiej.

⁵ Własnoręcznie.